

یک ده آباد بهتر از ۱۰۰ شهر ویران است. نظر شما چیست؟ آیا یک ده آباد بهتر از ۱۰۰ شهر ویران هست یا نیست؟ قاعدتا پاسخ همه مثبت خواهد بود. آبادی نشانه کیفیت است و کدام آدم عاقلی است که طالب کیفیت نباشد. این مثل در زندگی روزمره ما هنگامی که می‌خواهیم انتخابی با اتکا به سطحی بیشتر از توان‌مان انجام دهیم، به کار می‌آید. مثلا هنگامی که می‌خواهیم خانه‌ای بخریم و وسع‌مان در حد یک آپارتمان ۴۵ متری نوساز در جنوب شهر تهران است ولی یک تمایل مزمن در درون، ما را به خرید خانه‌ای با هر شرایطی که بشود در مناطق شمالی تهران، وادار می‌کند. یا وقتی می‌خواهیم ماشینی بخریم و وسع‌مان در حد یک پراید صفر کیلومتر استت ولی دل‌مان یک شاسی‌بلند خارجی می‌خواهد و جبر کمبود منابع از یک سو و میل و کشش به شاسی‌بلند خارجی ما را به سمت خرید چنین خودرویی با هزار و یک شرط صعب‌الوصول سوق می‌دهد. بسیاری از ما این مثل را سرلوحه کار خود قرار می‌دهیم و به اندازه توان‌مان گام بر می‌داریم ولی در روزگار مسایر فرو نشاندن تمایلی که از آن پنداریم، راههای بسیاری ابداع شده‌است. راههایی که با توان کم، صورتی از وضعیت مورد پسندمان را فراهم می‌کند. مثلا می‌توانیم به جای خرید یک آپارتمان

مجلس بالاخره ابهامات یارانه‌ای را حل خواهد کرد؟

حسن رضایی: پرداخت یارانه نقدی را شاید بتوان در رده بزرگ‌ترین طرح‌های اقتصادی پس از انقلاب قرار داد. طرحی که از همان ابتدا با سروسوای زیاد همراه بود و موافقان و مخالفان برحارثی پیدا کرد. اصل دعوا البته بر سر هدفمند کردن یا نکردن یارانه‌ها نبود، چرا که طی سال‌های متنامی، همگان به لزوم هدفمند کردن یارانه بی برده بودند. به صورتی که پیش از این، در دولت‌های مرحوم هاشمی و خاتمی نیز بحث هدفمندی یارانه‌ها به عنوان یکی از چالش‌های مهم پیش روی اقتصاد کشور مطرح بود. دعوی اصلی پیرامون طرح هدفمندی اما بر سر چگونگی اجرای آن نبود. آنگونه که حتی اقتصاددانان طراح و مجری هدفمندی یارانه‌ها در دولت احمدی‌نژاد نیز بعدها به نحوه تداو مطرح معترض شدند. آنها مدعی بودند ریل‌گذاری اجرای چنان طرح بزرگی، طبق طراحی مجریان اولیه پیش نرفته‌است. هرچه هست، موضوع هدفمندی هنوز هم بحث مهمی در اقتصاد ایران است و اختلافات کارشناسی- فاعدمات سیاسی- افراد پیرامون آن، گاه و بیگاه به رسانه‌ها راه می‌یابد. علی‌الخصوص اینکه دولت احمدی‌نژاد ۴ سالگی هست کنده مدیریت اجرایی کشور را به دیگران سپرده و دیگر خودمجری طرح هدفمندی یارانه‌ها نیست. حذف یا عدم حذف یارانه ثروتمندان، آسان یا مشکل بودن پرداخت یارانه نقدی برای دولت، سهم بخش تولید از منابع قانون هدفمندی یارانه‌ها، ارتباط هدفمندی یارانه‌ها با تورم و چندین موضوع دیگر در همین حوزه، عنوان بحث‌های داغ چند سال اخیر پیرامون قانون هدفمندی یارانه‌ها بوده‌است. جنجالی‌ترین اظهارنظرها پیرامون موضوعات مرتبط با یارانه‌ها اما شاید «علی طیبینیا» وزیر اقتصاد دولت یازدهم انجام داده آنجا که گفت:

«شعب پرداخت یارانه‌ها، شعب عزای دولت‌است!»

دیگر اظهارنظر ماندگار مسوولان دولتی پیرامون هدفمندی یارانه‌ها اما از «علی کردبچه» مشاور رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور بود. وی بهم‌ماه ۹۳ از ۲ سال بحث و جنجال پیرامون مواع حذف یارانه ثروتمندان، آب پایی را زوی دست همگان ریخت و گفت: «دولت‌نمی‌خواهد رسک کند و یکدفعه عدماي را از دریافت یارانه‌های نقدی حذف کند. هر اشتباهی در این مسیر رخ دهد، ریسک و

هزینه بالای از نظر سیاسی- اجتماعی برای دولت دارد و دولت نیز نمی‌خواهد این هزینه را قبول کند». این در حالی بود که پیش از وی، حسن روحانی گفته بود: «دولت نمی‌خواهد برای تعیین ثروتمندان به حساب‌های مردم سر کشی کند!» اظهارنظر روحانی البته در همان مقطع نیز واکنش منفی قاطبه کارشناسان اقتصادی کشور مواجه شد. تا آنجا که دکتر «حسین راغفر» اقتصاددان اصلاح‌طلب و نزدیک به دولت نیز در واکنش به سخنان روحانی اظهار داشت: «نظر دولت این است که ورود به حساب‌های مردم نگرانی ایجاد می‌کند، در حالی که کسی که از منابع عمومی مطالبه می‌کند، باید نیازمندی او برای حاکمیت روشن شود». وجود همین ابهامات متعدد، باعث شد هفتم خردادماه ۹۶ طرح تحقیق و تفحص از اجرای قانون هدفمندی یارانه‌ها در کمیسیون اقتصادی مجلس تصویب شده، سپس ۲۷ تیرماه در صحن مجلس نهایی شود. «احمد انارکی» عضو کمیسیون اقتصادی مجلس در همان مقطع گفته بود: «برخی نمایندگان معتقدن میزان درآمد و هزینه‌کرد هدفمندی یارانه‌ها بویژه از محل افزایش قیمت حامل‌های سوخت و انرژی بیش از رقم اعلامی از سوی دولت است، لذا برای شفافیت در این بحث درخواست تحقیق و تفحص دادند.» «محمدرضا پورابراهیمی» رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس با تأیید سخنان همکار خود، دوم شهریور ماه جاری به رسانه‌ها گفت: «گزارش‌هایی که به دستم آورده‌ایم نشان می‌دهد در طول سال‌های اخیر از ابتدای اجرای هدفمندی یارانه‌ها در دولت قبل تا امروز، میزان پرداخت یارانه نقدی به افراد جامعه از کل منابع بشرط درست بوده که به این تخلف دولت در تحقیق و تفحص از اجرای قانون هدفمندی یارانه‌ها رسیدگی و آن را پیگیری می‌کنیم.» وی ادامه

دوران پسانتخابات و واقعیات تلخ اقتصادی کشور

هزینه‌های مردم برای جنس تقلبی!

■ امیراستکی

که با عنوان ذخایر انقلاب این حاتم‌بخشی‌های از جیب ملت را توجیه می‌کردند، هنگامی که نوبت به ملت رسید، اصل کمیابی را بارها و بارها در قالب محدودیت منابع مالی دولت برای مردم توضیح دادند و مختصر جریان‌هایی که منافع‌ی برای اقشار کمتر بر خوردار جامعه فراهم می‌کرد به باد تمسخر گرفته شد و مزخرف خوانده شد و تا آنجا که می‌شد برجیده شدند. این روزها هم در راستای عملکرد ۴ سال گذشته دولت تدبیر و امید، جناب نوبخت معتقد است «پاسخگویی به مردم با توجه به منابع مالی محدود کار بسیار دشواری است». طبعاً دیگر نیاز به توضیح نیست که در آن باید از آن برخوردار بود. این وضعیت که شهروندانی که گریزی از تعامل با امر سیاسی ندارند و از طرف دیگر تمایل یا امکان حضور در رقابت بر سر قدرت به عنوان بازیگر را نیز ندارند، در آن به سر می‌برند، شرایطی را فراهم می‌کند که در آن ارتباط این شهروندان با سیاستمداران ارتباطی یکطرفه و بر مبنای مونولوگ جریان‌های سیاسی خواهد بود. امیدوار بسودن در این حالت یکی از معذود، گزینه‌های پیش روی شهروندان است. امید به اینکه آنچه ساسیون وعده می‌دهند به اجرا درآید اما کوتاهی نیاز سیاستمداران به همراهی مردم در بسیاری موارد آنها را به اجرا کردن دستور کار خاص خود در جریان توزیع منابع سوق می‌دهد. یکی- دو ماه مانده به انتخابات زمانی است که ساسیون زبان گویای اقشار مختلف می‌شوند و ۴ و سه سال پس از آن زمانی است که معمولا سیاستمداران به دنبال پیشبرد برنامه‌ها و اهداف خود هستند و اگر چه به کرات از ملت و خواسته‌های آنها سخن می‌گویند ولی ایسن کار را در جریان یک مونولوگ انجام می‌دهند. به طور مثال در جریان رقابت‌های انتخاباتی ریاست‌جمهوری یازدهم از جانب برندگان کنونی این رقابت وعده‌های بسیاری به ملت داده شد. وعده‌هایی که در راس آنها فراهم آوردن یک جریان معیشتی حداقلی و افزایش در آمد و ایجاد فرصت‌های شغلی بود اما افرادی انتخاب شدن دولت‌مردان تدبیر و امید در سال ۹۲ با مسائلی همراه شد که اگر چه در راستای تحلیل‌مان از سیطره بر جریان توزیع منابع قرار داشت ولی به کل یا آنچه به مردم وعده داده شده بود تفاوت داشت. مساله فیش‌های حقوقی نجومی، عائدی مدیران دولت تدبیر و امید از آن نکتوری بود که در ذهن مردم برای بهر شدن شرایط ایجاد شده بود اما نکته اساسی همینجاست که اصل کمیابی در دولت تدبیر و امید فقط حکم به این می‌دهد که مدیران و دولتمندان و نزدیکان از جریان منابع بهره وافر ببرند و عوائل چند ده میلیونی دریافت کنند. در اصل، دهی که قرار بر ابادانی آن بود نه ایران بلکه سفره مدیران بود. کسانی

■ ■ ■

آقای ووتل! ایران قربانی تروریسم سایبری است

هر کدام اهداف خاص خود را دارا بوده‌اند. ژوئیه ۲۰۱۰ ویروس STUXNET مورد شناسایی قرار گرفت که بسیاری بر این عقیده بودند این ویروس تاسیسات هسته‌ای نظنر را به عنوان هدف خرابکاری خود برگزیده بود. ویروس STARS نیز آوریل ۲۰۱۱ در ایران شناسایی شد که هدف آن را تخریب زیرساخت‌های دولتی و حمله به سیستم‌های دولت می‌انسانند، همچنین گزارش‌های جدید حاکی از آن است که ویروس FLAME نیز به دنبال اعمال خرابکارانه در ایران است. حال باید توجه داشت که هزینه مقابله با حملات سایبری بسیار بالاست و گفته شده است که برای یک‌میلیارد دلار صرف تقویت زیرساخت‌های سایبری خود کرده‌است. همچنین می‌توان به صنایع هوایی اسرائیل اشاره کرد. این رژیم پهباد هرمس ۹۰۰ را که نوع پیشرفته هرمس ۴۵۰ است طراحی کرده و با سرعت زیاد تا مسافت ۴۵۰ کیلومتر توانایی پرواز دارد. مقامات اصلی صهیونیست مشخصه اصلی این هواپیما را کم کردن رسک انجام عملیات‌های جاسوسی در عمق استراتژیک خاک ایران می‌دانند که مهم‌ترین مزیت این هواپیما برای جمع‌آوری اطلاعات از محیط داخلی ایران است. این نوع دیگر این اقدامات به کارگیری ربات‌های جاسوس معروف به بوئکتوز توسط صنایع اراغ است که قابلیت رخنه در کشور و عکسبرداری، دید شبانه و ضبط صدا را دارند که یکی از بازلهای احتمالی نبرد جاسوسی رژیم صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی ایران، استفاده از این ربات‌ها در خلیج فارس، دریای عمان و خزر است، از دیگر خطرات متوجه ایران می‌توان از طرح‌های پنتاگون به نام «اربا» نام برد که ممکن است این خطرات به امنیت ایران آسیب جدی وارد کند. اربا‌های هر این اعتقادند از جمله نخستین کشورهای هستند که توانسته‌اند ضرورت‌های مربوط

غربی و در رأس آنان ایالات متحده مدعی آن هستند که ایران در سطوح مختلف ناقض حقوق بشر بوده و بارها این مسأله را از طرق گوناگون به ایران یادآور شده‌اند و از آن ابراز تکرانی کرده‌اند. در این حالت ایران در وضعیت «متمهم» قرار می‌گیرد و در صورت ناسازگاری سیاسی با غرب امکان ارجاع پرونده ایران به مراجع مربوط و حتی شورای امنیت دور از ذهن نخواهد بود و آنچه در پرونده هسته‌ای شاهد آن بودیم، این بار در مسأله حقوق بشر قابلیت تکرار را خواهد داشت. وضعیت دوم- در تمام آنچه بر اثر پرونده هسته‌ای و متعاقب آن فشار بر کشور و همچنین اعمال تحریم‌ها شاهد بودیم نوعی از نقض حقوق بشر به چشم می‌خورد. با نگاهی گذرا به قطعنامه‌های شورای امنیت علیه ایران روشن می‌شود کشور ایران قربانی نوعی فسادسازی سیاسی – امنیتی شده و در نتیجه از بسیاری از حقوق ابتدایی خود محروم شده است. موانع مختلفی همچون مسدود شدن دارایی‌ها، بازرسی‌های شدید از کشتی‌های ایرانی، ممانعت از فروش یا کمک‌های فنی و آموزشی… که ایران را در وضعیت «شاک» قرار می‌دهد. در این وضعیت کشور ایران از حقوق اولیه خود همچون حق توسعه حق فناوری و آموزش، حق پیشرفت اقتصادی یا حق تردد از زاناده منع شده‌است. ایران امروز قربانی تروریسم سایبری است و با هرگونه حمله مقابله می‌کند اما سوی دیگر به نظر می‌رسد در این زمینه از یک ضعف دیپلماتیک‌رنج می‌بریم. یافتن راه‌های پیگیری حقوقی بین‌المللی حملات سایبری به ایران و همچنین تلاش برای سهیم شدن در مدیریت اینترنت جهانی از طریق حضور در مجامع موثر و مرتبط، اقداماتی است که نیازمند یک دیپلماسی هوشمند انقلابی است.

«کارشناس ارشد روابط بین‌الملل

مر تئزی سولیملی: «ژورف ووتل» فرمانده ستاد مرکزی ارتش آمریکا (سنکستام) با تکرار ادعاهای تأییدنشده مدعی شد ایران تهدیدی عمده در زمینه امنیت سایبری علیه آمریکا به شمار می‌رود. در این نوشتار در پاسخ به این ژنرال ابعاد حملات سایبری آمریکا بررسی می‌شود. حمله سایبری را می‌توان وفق منشور ملل متحد، توسل به زور مسلحانه توصیف کرد.از سوی دیگر، حمله سایبری گسترده به زیرساخت‌های اساسی که خسارات مادی یا تلفات انسانی قابل قیاس با حمله مسلحانه با سلاح‌های متعارف را در پی داشته باشد، حق توسل به دفاع مشروع را به دولت قربانی اعطا می‌کند. همچنین در واکنش به حمله سایبری که در حد حمله مسلحانه نباشد اما حمله مسلحانه قریب‌الوقوعی را با تسلیحات متعارف تدارک ببیند، می‌توان به دفاع مشروع متوسل شد. «ترو» به معنای ترس و ترساندن است. در فرهنگ‌های اصطلاحی تروریسم را اقدام سیاسی خشونت‌آمیز افراد یا اقلیت‌های سازمان‌یافته علیه اشخاص، دارایی‌ها و نهادهای می‌دانند. اقدامات تروریستی با اهدافی نظیر کسب استقلال از یک دولت، سرنگونی رژیم حاکم و مبارزه به برخی جنبه‌های سیاسی یک دولت صورت می‌گیرد. بدین منظور انواع مختلفی از تروریسم طی سال‌های اخیر دیده آمده که هر یک بر پایه مبنا و معیاری خاص شکل گرفته‌است. تروریسم سایبری یکی از جدی‌ترین گونه‌های تروریسم است که در سال‌های اخیر تبعات جبران‌ناپذیری بر زیرساخت‌های کشورها داشته‌است. «سایبر تروریسم» را می‌توان اینگونه تعریف کرد: «اقدامات برنامه‌ریزی شده و هدفمند با اغراض سیاسی و غیرشخصی که علیه یارانه‌ها، امکانات و برنامه‌های ذخیره شده در درون آنها از طریق شبکه جهانی صورت می‌گیرد و هدف از چنین اقدامی نابودی یا وارد آوردن آسیب‌های جدی به آنهاست». به طور مثال در جنگ سرد میان آمریکا و شوروی، آمریکا از طریق دستکاری نرم‌افزارهای کنترل گاز روسیه منجر به انفجار لوله‌های گاز آن کشور شد یا در جنگ آلمان با بریتانیا و آمریکا، آمریکا به فلج کردن زیرساخت‌های صنعتی آلمان از طریق تروریسم سایبری پرداخت. از موارد دیگر در تروریسم سایبری، اقدام آمریکا علیه چین است که در برخورد با هواپیمایی جاسوسی آمریکا و یک هواپیمای جنگنده چین در ۲۰۰۱ باعث اقدام به حملات سایبری توسط

۲ طرف شد که گروه‌های هکر آمریکایی به نام «pizon box» بیش از ۱۰۰ وبسایت چین را مخدوش کردند. می‌توان از دیگر اقدامات آمریکا در راستای تسریع و تسهیل ایجاد و گسترش تهدیدات سایبری علیه جمهوری اسلامی ایران، حمایت تقنینی و نظارتی را مورد توجه قرار داد که از مصادیق آن می‌توان به اختصاص ۵۰ میلیون دلار برای مقابله با فیلترینگ در ایران و راه‌اندازی سایت‌های ضد پراکسی برای سازماندهی عملیات روانی نامتقارن علیه جمهوری اسلامی ایران در فضای سایبر اشاره کرد. هدف تشکیل کمیته آزادی جهانی اینترنت Global Internet Freedom Committee) در مجلس سنا با ادعای حمایت از آزادی‌های اینترنتی در ایران که ماموریت‌هایی همچون تخلیه بانک‌های اطلاعاتی کشور، شکستن فیلترینگ و ایجاد محیطی امن برای پیدافنظ‌های ناآوی فرهنگي بود، سناتورها باب کمیته سایبری (John McCain)، جان مک‌کین (Joe Lieberman)، سام براون بک (Sam Brownback) و جیم ریس (Jim Rice) از چهره‌های شاخص این کمیته هستند. سناتور ند کافمن هدف از شکل‌گیری این کمیته را حمایت از آزادی بیان، حقوق اقلیت‌های قومی- فرقه‌ای و مترضان در فضای سایبر می‌داند. در واقع یکی از مهم‌ترین اهداف این کمیته، حمایت از گروه‌های تروریستی فعال علیه ایران با امکانات فضای مجازی است، چرا که حمایت و تقویت اعتراضات قومی و فرقه‌ای در محیط امنیتی و فغالسازی علیه آنها ثبات و امنیت داخلی کشور می‌تواند فرصت‌های زیادی را برای آمریکا در تشدید فشارها علیه جمهوری اسلامی ایران فراهم کند.حملات سایبری به ایران، کامکان زیرساخت‌های صنعتی و دولتی ما را تهدید می‌کند. در این زمینه ما شاهد هجوم چندین ویروس بودیم که